

ЦАЙТЦ ЄРМІНІНГЕЛЬД СТЕФАНОВИЧ

24 жовтня 2009 року не стало відомого вченого-гідролога-гідротехніка, кандидата технічних наук, доцента, учасника Великої Вітчизняної війни **Єрмінінгельда Стефановича Цайтца**.

Народився Є.С. Цайтц 26 квітня 1924 р. у м. Свердловську (зараз – Єкатеринбург, Російська Федерація). Юнацькі роки минули вже у Києві, а молодість пройшла на фронтах найкривавішої війни ХХ століття. Майбутній вчений за ратний подвиг був нагороджений “Орденем Вітчизняної війни II ступеня”, 11 медалями, зокрема «За оборону Радянського Заполяр’я».

Але війна скінчилася і Єрмінінгельд Стефанович вступив до Київського гідромеліоративного інституту, який закінчив у 1952 р. за спеціальністю «гідротехнік меліорації». За час навчання викладачі інституту помітили хист молодого фронтовика до викладання і науки, тому запропонували посаду асистента кафедри гідротехнічних споруд у Київському гідромеліоративному інституті, а також пройти навчання в аспірантурі інституту.

У 1958 р. Є.С. Цайтц захистив кандидатську дисертацію *«Дія хвиль на укiс незв’язаних ґрунтiв»* за спеціальністю «гідравліка та інженерна гідрологія» і отримав науковий ступінь кандидата технічних наук.

У 1960 Єрмінінгельд Стефанович перейшов на роботу до Інституту гідромеханіки АН УРСР на посаду старшого наукового співробітника. Якраз у Радянському Союзі та Україні зокрема велися великі масштабні роботи по освоєнню водних ресурсів, меліорації земель, спорудженню нових водосховищ та захисту територій від затоплення та паводків. Широкий був спектр наукової та практичної діяльності на той час – дослідження гідравліки річкових потоків, гідродинаміки вітрових хвиль та хвиль попусків у водосховищах і каналах, руслові деформації і проблеми їх регулювання, екологічна безпека річкових русел та берегів водосховищ. Є.С. Цайтц розробив та застосував у практиці водогосподарського будівництва методи розрахунків і проектування укосів дамб, а також берегів без кріплення; обґрунтував метод розрахунку вздовжберегового стоку наносів на берегах водосховищ і морів. Провів численні експедиції на Каховському, Дніпродзержинському, Кременчуцькому і Канівському водосховищах, на Південно-Кримському каналі, на Кінбурнській косі, в Кілійському гирлі р. Дунай, на річках Закарпаття.

У 1978 році Є.С. Цайтц перейшов до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка на посаду доцента кафедри гідрології та гідрохімії. Величезний практичний досвід дозволив донести до майбутніх гідрологів тонкощі таких спецкурсів як *«Гідравліка»*, *«Руслові процеси і динаміка берегів водосховищ»*, *«Основи гідротехніки»*. Як науковий керівник підготував кандидата географічних наук.

Не полишав Єрмінінгельд Стефанович і наукових досліджень, у 1989–2000 рр. працює провідним науковим співробітником науково-дослідної гідрохімічної лабораторії.

Є.С. Цайтц – автор близько 150 наукових праць, зокрема як співавтор монографій *«Исследования вдольберегового движения наносов на морях и водохранилищах»* (1967 р.); *«Защита берегов водохранилищ банкетами из горной массы»* (1974 р.), *«Рекомендации по проектированию водозаборных сооружений мелиоративного назначения на водохранилищах Днепровского каскада»* (1981 р.), *«Рекомендации по проектированию берегоукрепительных сооружений на водохранилищах»* (1987 р.), *«Малі річки України. Довідник»* (1991 р.) та співавтор 5 авторських свідоцтв на винаходи.

Єрмінінгельд Стефанович залишиться у нашій пам'яті серйозним науковцем, вдумливим дослідником, ерудованим вченим, глибоко інтелігентною та тактовною людиною.

Колеги, співробітники, друзі